Nazwisko JANICKI

Imiona Zbigniew **Pseudonim**

Z domu

Data urodzenia 05.02.1917 **Miejscowość, kraj** Kursk, Rosja

Data śmierci 13.06.1944 **Miejscowość, kraj** Francja

Lat życia

Adres cmentarza Cimetiere de l'Ouest w Le Mans

Źródła: www.polishairforce.pl (Polskie Siły Powietrzne w II wojnie światowej)

Archiwum Osobowe Emigracji im. B. Jeżewskiego Biblioteka Polska POSK w Londynie.

:: Polska 1939
:: Francja 1939-40
:: Wielka Brytania 1940-46
:: Związek Radziecki, Bliski Wschód i Włochy 1941-46
:: US Army Air Forces 1943-45
:: Front wschodni 1943-45
:: Wojenne relacje lotników
:: Życiorysy lotników polskich
:: Loty bojowe i operacyjne
:: Cmentarze wojenne
:: Szkoła Podchorążych Lotnictwa 1928-39
:: „Lista Bajana"
:: „Lista Krzystka"
:: Pozostałe artykuły i galerie
:: Podziękowania i źródła
:: Księga gości (dopisz się!)
:: O stronie/kontakt
:: Linki

Zbigniew Janicki

Zbigniew Janicki urodził się 5 lutego 1917 r. w Kursku w południowo-wschodniej Rosji. W Warszawie uczęszczał do Gimnazjum Humanistyczno-Przyrodniczego Towarzystwa Ziemi Mazowieckiej, gdzie w 1935 r. zdał maturę. Latem tego roku w Bezmiechowej ukończył kurs szybowcowy (do kategorii "C"), a jesienią rozpoczął służbę wojskową w Szkole Podchorążych Rezerwy Piechoty w Słonimiu (jego prośbę o przyjęcie do podchorążówki rezerwy lotnictwa odrzucono). Po jej ukończeniu w następnym roku złożył podanie do Szkoły Podchorążych Lotnictwa. Po ukończeniu obowiązkowego kursu unitarnego w Szkole Podchorążych Piechoty w Różanie 1 stycznia 1937 r. rozpoczął naukę w Dęblinie.

Wyszkolony został na pilota myśliwskiego i 15 czerwca 1939 r., na cztery miesiące przed planowaną promocją oficerską, jako podchorąży został skierowany na praktykę do 111 eskadry myśliwskiej w Warszawie. Przed wybuchem wojny eskadra ta została w składzie III/1 Dyonu Myśliwskiego przesunięta na polowe lotnisko Zielonka pod Warszawą. 28 sierpnia podczas przelotu do Zielonki Janicki pilotował jedą z maszyn P.11 i przy lądowaniu rozbił ją, wychodząc samemu z kraksy bez obrażeń. We wrześniu 1939 r. kilkakrotnie latał bojowo w obronie stolicy - m.in. 5 września w kluczu z por. Wojciechem Januszewiczem i ppor. Mirosławem Fericiem walczył ze Stukasami. Dowodząc nocą z 8 na 9 września 1939 r. przesunięciem rzutu kołowego został przypadkowo potrącony przez motocyklistę. Obrażenia nie były ciężkie (potłuczenia głowy), toteż Janicki pozostał przy eskadrze, jednak nie brał więcej udziału w lotach. Podczas ewakuacji do Rumunii koło miejscowości Kopyczyńce (17 września lub później) dostał się do niewoli sowieckiej. Po tygodniu uciekł i dotarłszy do Zaleszczyk przekroczył granicę rumuńską.

Na lotnisku w Czerniowcach Janicki dostał polski samolot szkolny PWS-26 i przeleciał do Bukaresztu. Następnie wyjechał do portu Konstanca, skąd drogą morską via Bejrut dostał się do Marsylii. We Francji przebywał z polskimi lotnikami w koszarach w Salon i następnie w Lyonie. W styczniu 1940 r. odpłynął do Anglii. Przez dłuższy okres czasu przebywał w Eastchurch, dopiero potem odszedł do Carlisle na przeszkolenie na angielskim sprzęcie. Potem ukończył trening dla myśliwców na Hurricane'ach w 5 OTU w Aston Down i 12 października 1940 r. skierowany został do 32 squadronu, bazującego w Acklington. Od 28 listopada 1940 r. służył w 46 squadronie w North Weald, skąd później przeniesiony został do 213 squadronu. 23 kwietnia 1941 r. trafił wreszcie do polskiej jednostki, nocnego 307 Dywizjonu Myśliwskiego Nocnego "Lwowskich Puchaczy". Jego przydział tam trwał niecałe dwa tygodnie i 3 maja 1941 r. otrzymał posting do 302 Dywizjonu "Poznańskiego", a 14 grudnia 1941 r. do 317 "Wileńskiego". Cztery dni potem w czasie eskortowania bombowców w ramach operacji "Veracity I" (atak na niemieckie krążowniki w portach francuskich) nad Brestem zestrzelił na pewno Bf 109. 12 kwietnia 1942 r. odszedł na odpoczynek operacyjny i po urlopie od 5 maja 1942 r. miał przydział do 116 squadronu w Hatfield. Była to jednostka nieoperacyjna, na swym wyposażeniu miała Lysandery i Hurricane'y. Jej zadaniem była współpraca ze stacjami radarowymi i obroną przeciwlotniczą w celu programowania mechanizmów wyprzedzenia dział przeciwlotniczych.

16 czerwca 1942 r. Janicki powrócił do 317 dywizjonu. Od 3 marca 1943 r. pełnił w dywizjonie funkcję dowódcy jednej z eskadr. 11 września 1943 r. wspólnie z por. Florianem Martinim nad Rouen zestrzelił na pewno jednego Fw 190, a dwa inne Focke-Wulfy samodzielnie uszkodził. W połowie października 1943 r. ukończył drugą turę lotów bojowych i wysłany został na odpoczynek do 61 OTU w Rednal. W jednostce tej był instruktorem walki myśliwskiej i dowódcą eskadry. 3 stycznia 1944 r. przeniesiony został jako instruktor do innej jednostki szkolnej, 2 TEU (Tactical Exercise Unit) w Grangemouth. W okresie tym zgłosił się na ochotnika aby latać w lotnictwie amerykańskim. Prośbę zaakceptowano i 12 maja 1944 r. Janicki zameldował się w 61 Fighter Squadron, podległym 56 Fighter Group w składzie 8 Air Force (8 Armii Powietrznej USAAF). W jednostce tej spotkał innych polskich pilotów, a latał na ciężkich myśliwcach dalekiego zasięgu P-47 Thunderbolt.

13 czerwca 1944 r. Janicki odbywał lot bojowy w głąb Francji. Podczas lotu przez radio poinformował kolegów o złej pracy silnika, wkrótce potem jego samolot rozbił się o ziemię koło Le Mans (istnieje przypuszczenie, że samolot został celnie ostrzelany przez obronę przeciwlotniczą).

Kapitan (Flight Lieutenant) Zbigniew Janicki odznaczony został trzykrotnie Krzyżem Walecznych oraz Polową Odznaką Pilota. Spoczął na Cimetiere de l'Ouest (Cmentarzu Zachodnim) w Le Mans.

Data	Samolot	Jednostka	Zniszczony na pewno	Zniszczony prawdo-podobnie	Uszkodzony
18.12.1941	Spitfire VB, JH-B (AD269)	317 dywizjon	Bf 109		
11.08.1943	Spitfire VB, JH-Z (W3445)	317 dywizjon	1/2 x Fw 190		
11.08.1943	Spitfire VB, JH-Z (W3445)	317 dywizjon			Fw 190
11.08.1943	Spitfire VB, JH-Z (W3445)	317 dywizjon			Fw 190
		Razem	**1 i 1/2**	**0**	**2**

Wojciech Zmyślony

Źródła:
fotografia ze zbiorów pana Stanisława Bochniaka
dokumenty z Instytutu Polskiego i Muzeum Sikorskiego w Londynie
Cynk J. B., Polskie Siły Powietrzne w wojnie 1939-1943, AJ-Press, Gdańsk 2001
Cynk J. B., Polskie Siły Powietrzne w wojnie 1943-1945, AJ-Press, Gdańsk 2002

:: wstecz